Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Titel: Biirfidlerens Svane-Sang siunges som Det hendte sig Jephta Gileads Mand.

Citation: ”Biirfidlerens Svane-Sang siunges som Det hendte sig Jephta Gileads Mand.”, i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, Morten Hallager, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_015/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

Læs Public Domain-erklæringen

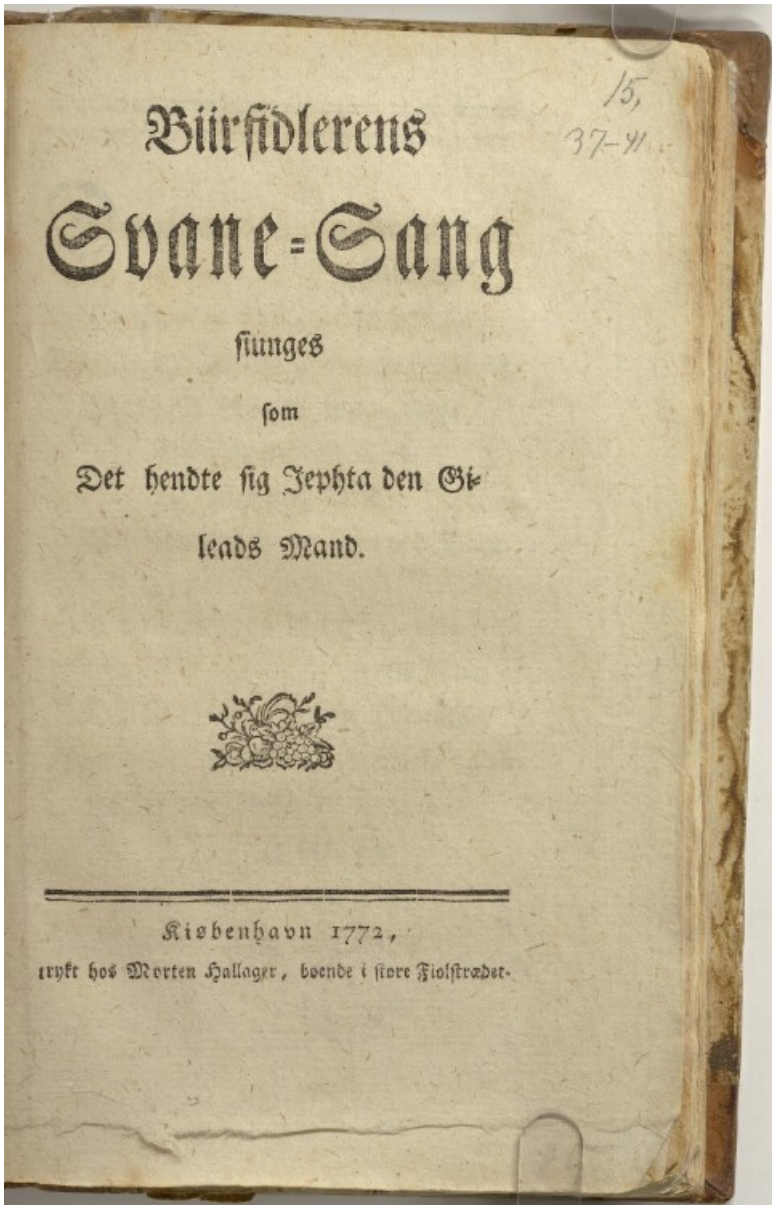

Biirfidlerens

Svane-Sang

ſiunges

ſom

Det hendte ſig Jephta den Gi-

leads Mand.

Kiøbenhavn 1772,

trykt hos Morten Hallager, boende i ſtore Fiolſtrædet.

15,
37-41

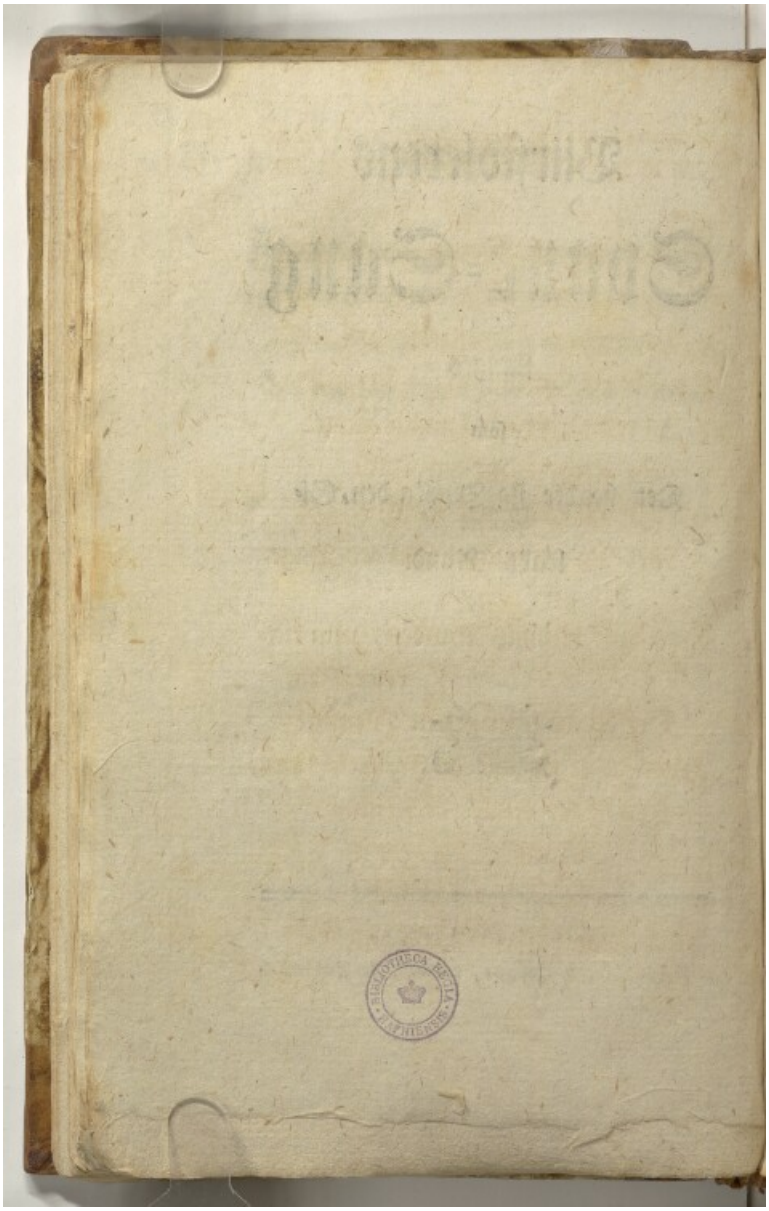

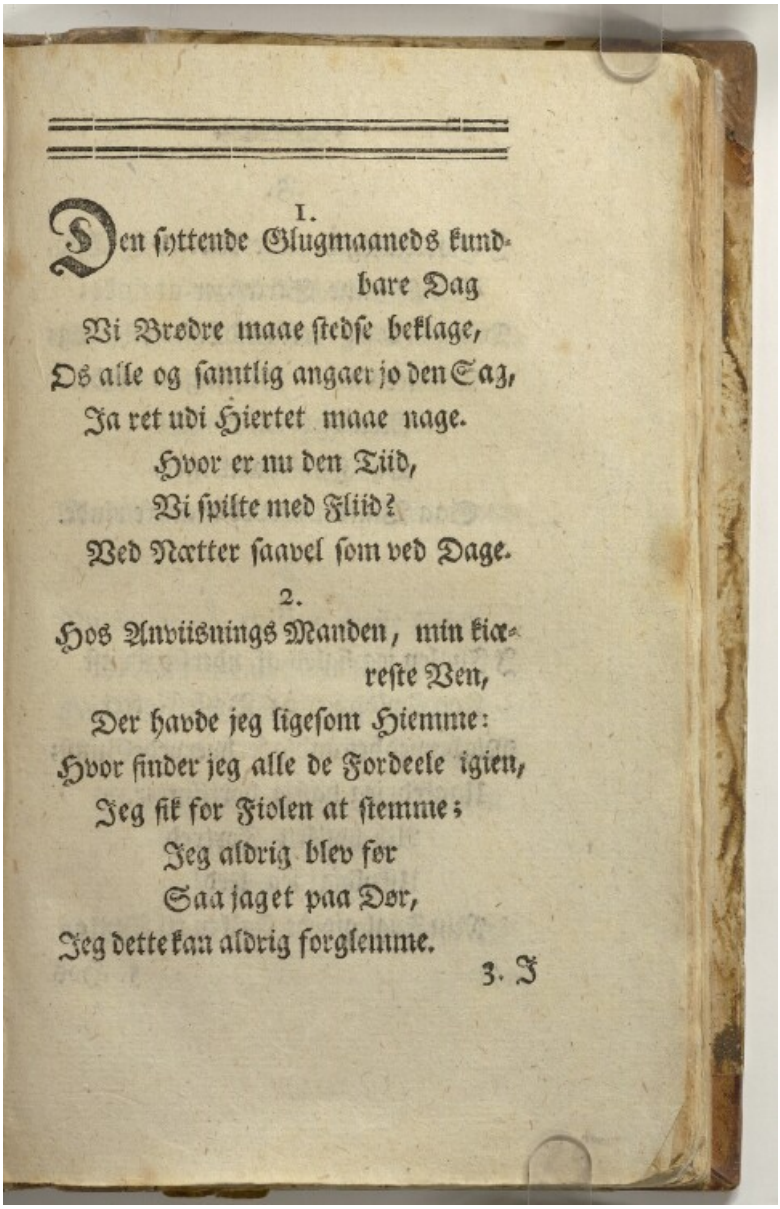

1.

Den sættende Glugmaaneds kund-
bare Dag
Vi Brødre maae stedse beklage,
Os alle og samtlig angaer jo den Saz,
Ja ret udi Hiertet maae nage.
Hvor er nu den Tiid,
Vi spilte med Fliid?
Ved Nætter saavel som ved Dage.

2.

Hos Anviisnings Manden, min kiæ-
reste Ven,
Der havde jeg ligesom Hiemme:
Hvor finder jeg alle de Fordeele igien,
Jeg fik for Fiolen at stemme;
Jeg aldrig blev for
Saa jaget paa Dør,
Jeg dette kan aldrig forglemme.

3. I

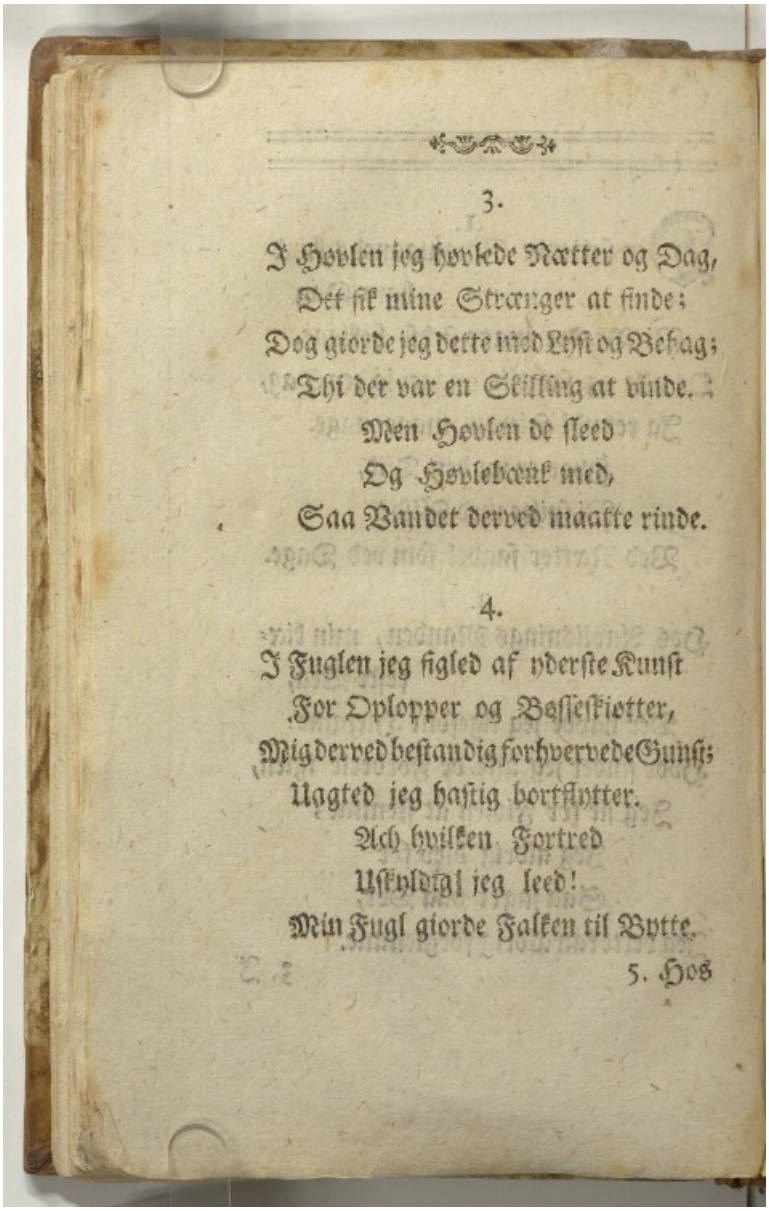

3.

I Høvlen jeg høvlede Nætter og Dag,
Det fik mine Strænger at finde;
Dog giorde jeg dette med Lyst og Behag;
Thi der var en Skilling at vinde.
Men Høvlen de sleed
Og Høvlebænk med,
Saa Vandet derved maatte rinde.

4.

I Fuglen jeg figled af yderste Kunst
For Oplopper og Bøsseskiotter,
Mig derved bestandig forhvervede Gunst;
Uagted jeg hastig bortflytter.
Ach hvilken Fortred
Uskyldig! jeg leed!
Min Fugl giorde Falken til Bytte.

5. Hos

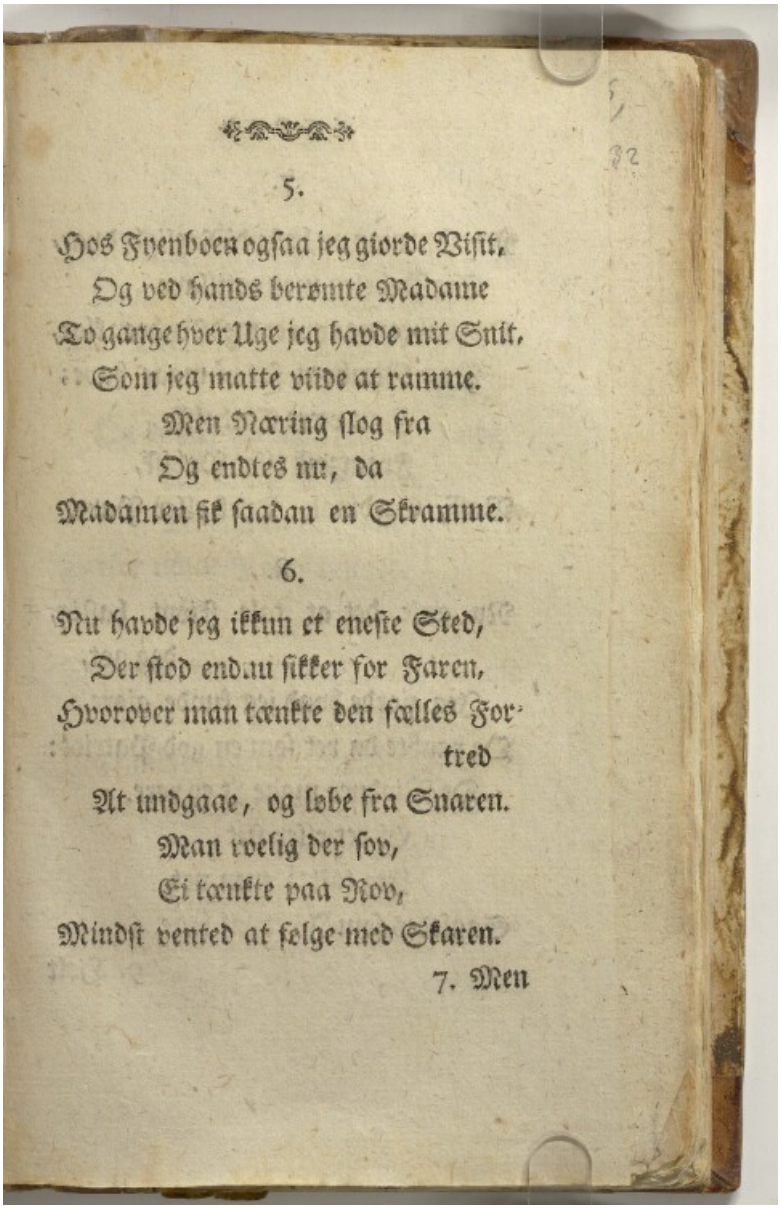

5.

Hos Fyenboen ogsaa jeg giorde Visit,
Og ved hands berømte Madame
To gange hver Uge jeg havde mit Snit,
Som jeg matte viide at ramme.
Men Næring slog fra
Og endtes nu, da
Madamen fik saadan en Skramme.

6.

Nu havde jeg ikkun et eneste Sted,
Der stod endnu sikker for Faren,
Hvorover man tænkte den fælles For-
tred
At undgaae, og løbe fra Snaren.
Man roelig der sov,
Ei tænkte paa Nov,
Mindst vented at følge med Skaren.

7. Men

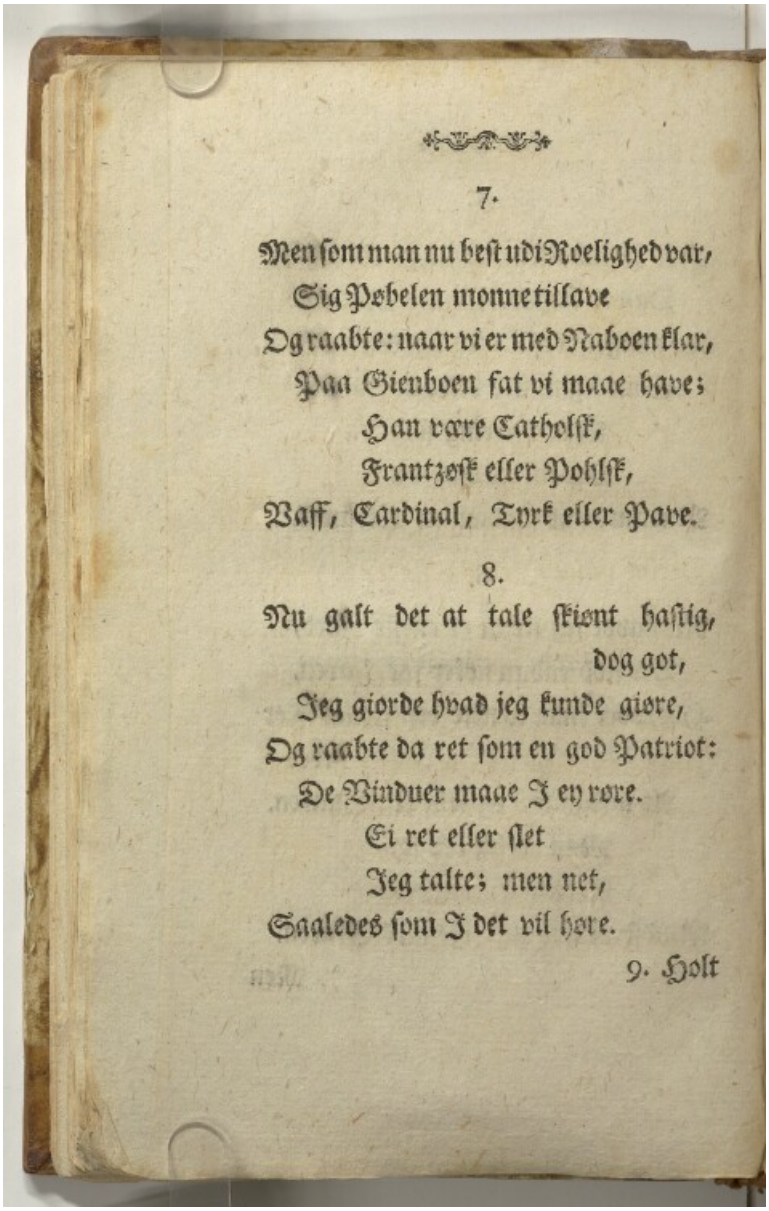

7.

Men som man nu best udi Roelighed var,
Sig Pøbelen monne tillave
Og raabte: naar vi er med Naboen klar,
Paa Gienboen fat vi maae have;
Han være Catholsk,
Frantzøsk eller Pohlsk,
Vaff, Cardinal, Tyrk eller Pave.

8.

Nu galt det at tale skiønt hastig,
dog got,
Jeg giorde hvad jeg kunde giøre,
Og raabte da ret som en god Patriot:
De Vinduer maae I ey røre.
Ei ret eller slet
Jeg talte; men net,
Saaledes som I det vil høre.

9. Holt

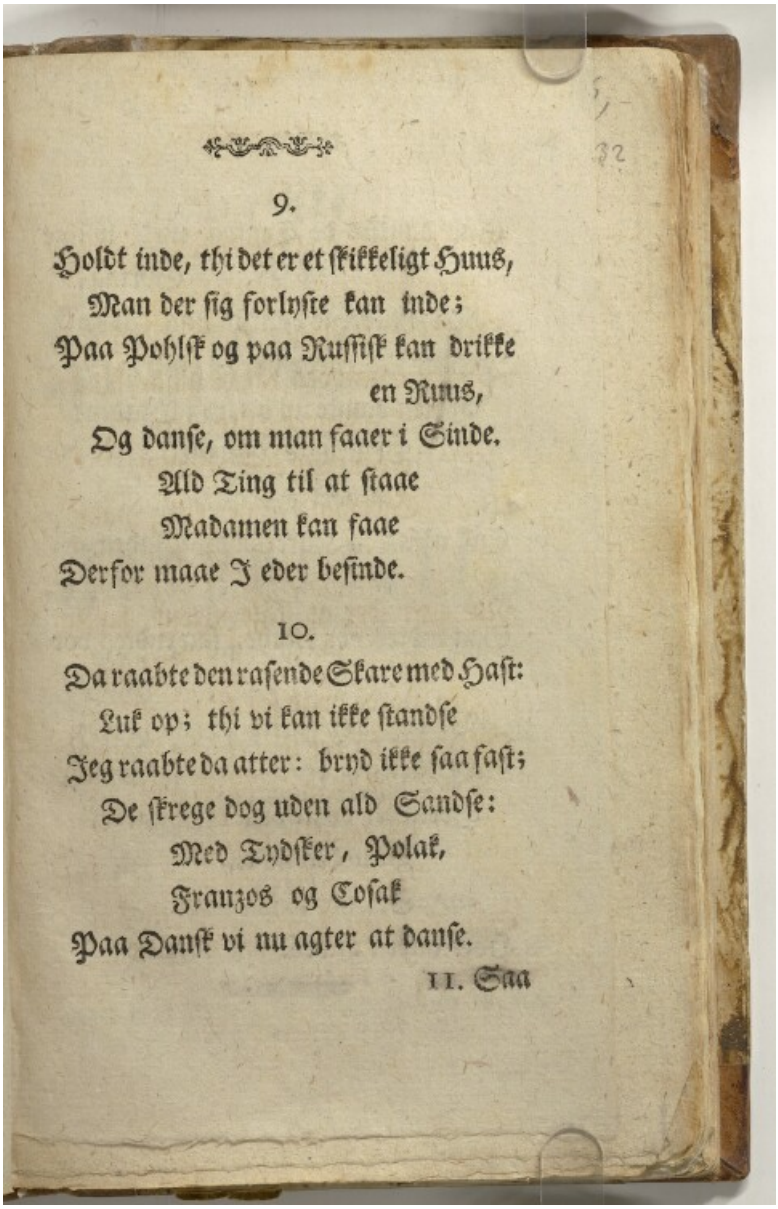

9.

Holdt inde, thi det er et ſikkeligt Hus,
Man der ſig forlyſte kan inde;
Paa Pohlſk og paa Ruſſiſk kan drikke
en Rus,
Og danſe, om man faaer i Sinde.
Ald Ting til at ſtaae
Madamen kan faae
Derfor maae I eder beſinde.

10.

Da raabte den raſende Skare med Haſt:
Luk op; thi vi kan ikke ſtandſe
Jeg raabte da atter: bryd ikke ſaa faſt;
De ſkrege dog uden ald Sandſe:
Med Tydſker, Polak,
Franzos og Coſak
Paa Danſk vi nu agter at danſe.

11. Saa

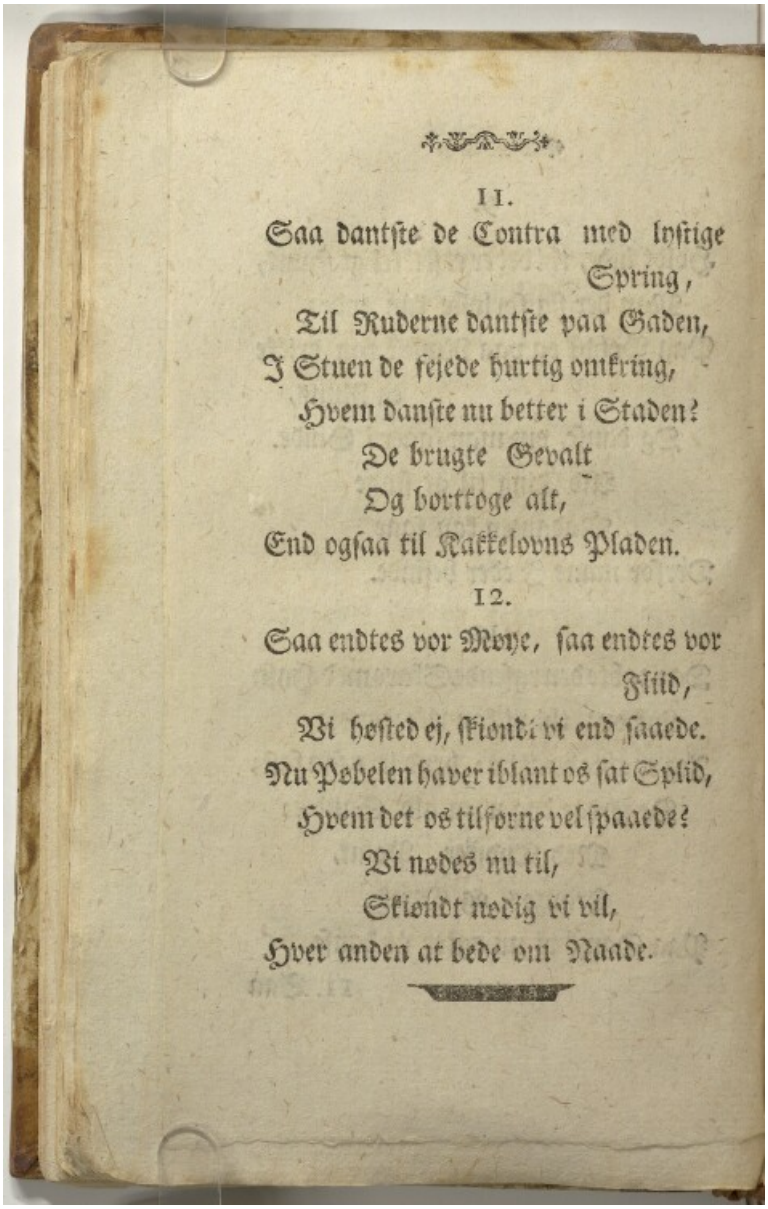

11.

Saa dantste de Contra med lystige
Spring,
Til Ruderne dantste paa Gaden,
I Stuen de fejede hurtig omkring,
Hvem danste nu better i Staden?
De brugte Gevalt
Og borttoge alt,
End ogsaa til Kakkelovns Pladen.

12.

Saa endtes vor Moye, saa endtes vor
Flitid,
Vi hosted ej, skiondt vi end saaede.
Nu Pobelen haver iblant os sat Splid,
Hvem det os tilforne vel spaaede?
Vi nodes nu til,
Skiondt nodig vi vil,
Hver anden at bede om Naade.